

Brüsszel, 2016.11.3.
COM(2016) 701 final

A BIZOTTSÁG JELENTÉSE AZ EURÓPAI PARLAMENTNEK ÉS A TANÁCSNAK
a hulladékra vonatkozó statisztikákról szóló 2150/2002/EK rendelet alapján összeállított
statisztikákról

A BIZOTTSÁG JELENTÉSE AZ EURÓPAI PARLAMENTNEK ÉS A TANÁCSNAK

a hulladéokra vonatkozó statisztikákról szóló 2150/2002/EK rendelet alapján összeállított statisztikákról

TARTALOMJEGYZÉK

1.	Bevezetés	2
1.1.	A hulladékra vonatkozó statisztikákról szóló rendelet.....	2
1.2.	Különböző nemzeti megközelítések és minőség.....	2
1.3.	Minőség-ellenőrzés	2
2.	Pontosság és időszerűség	3
3.	Teljesség.....	3
4.	Az adatok pontossága.....	4
4.1.	Az adatok lefedettsége	4
4.2.	Gazdasági ágazatok szerinti bontás.....	5
4.3.	Hulladékok osztályozása.....	5
4.4.	A hulladékkeletkezés és a hulladékkezelés közötti különbségek	5
5.	Összehasonlíthatóság	6
5.1.	Időbeli összehasonlíthatóság.....	6
5.2.	Országok közötti összehasonlíthatóság.....	6
6.	A vállalkozásokra nehezedő teher.....	6
7.	Mutatószámok alakulása	7
8.	Eredmények és kilátások.....	7

1. BEVEZETÉS

1.1. A hulladékra vonatkozó statisztikákról szóló rendelet

A hulladékra vonatkozó statisztikákról szóló, 2002. november 25-i 2150/2002/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet¹ (a továbbiakban: a rendelet) célja a hulladékokról szóló 2008/98/EK irányelv (a továbbiakban: a hulladékokról szóló keretirányelv)² hatálya alá tartozó hulladékokra vonatkozó statisztikák készítése. A rendelet 8. cikkének (1) bekezdése arra kötelezi a Bizottságot, hogy 3 évente jelentést küldjön az Európai Parlament és a Tanács számára a rendelet végrehajtásáról (az első jelentést követően, amelyet a rendelet hatálybalépésétől számított 5 éven belül kellett benyújtani). Az első jelentés 2008-ban jelent meg³, a második 2011-ben⁴, a harmadik pedig 2014-ben.⁵

1.2. Különböző nemzeti megközelítések és minőség

A rendelet meghatározza a benyújtandó adatok körét és az elvárt minőséget, a hulladékról szóló statisztikák készítésének módszerét azonban a tagállamok választhatják meg. Ezáltal a tagállamok megtarthatják adatgyűjtési rendszereiket, és csökkenthetik a rendeletnek való megfelelés jelentette terheket.

A rendelet (I. melléklet, 7. szakasz) előírja a tagállamok számára, hogy az adatokkal együtt minőségre vonatkozó jelentést nyújtsanak be. Ezekben a jelentésekben a tagállamok az Európai Statisztikai Rendszerben általánosan használt⁶, valamint a hulladékra vonatkozó statisztikák minőségéről szóló 1445/2005/EK bizottsági rendeletben⁷ foglalt minőségi elemeket alkalmazzák.

1.3. Minőség-ellenőrzés

Az első, 2006-ban történt adatközlés óta a Bizottság (Eurostat) egy hatékony, kétlépcsős minőség-ellenőrzési rendszert alakított ki.

Az adatközlést követő első lépésben az adatok és a minőségre vonatkozó jelentés gyors kiértékelésére kerül sor a jelentéstételi határidőtől számított két hónapon belül. Ebben a szakaszban az adatok validálása elsősorban az új adatok belső koherenciájára és az adott időszakban történt fejleményekre terjed ki. Az elemzés nagymértékben összesített szinten zajlik, és célja a sorozatokban bekövetkezett jelentősebb törések feltárása, valamint az adatok közzétételre való alkalmasságának ellenőrzése. A tagállamok részére értékelő jelentést küldenek, így azok magyarázatot és/vagy az adatok felülvizsgálatát kérhetik – az észrevételektől függően.

A második lépés mélyreható validálást foglal magában. Ennek során az adatokat részletesebb elemzésnek vetik alá (például gazdasági ágazatonként vagy hulladékkategóriánként), és országok szintjén tapasztalt mintákat és fejleményeket hasonlítanak össze. A validálási ellenőrzés az alábbiakra terjed ki:

- a hulladékkeletkezés országon belüli összehasonlítása az előző évek értékeivel a különböző gazdasági tevékenységek esetében;

¹ HL L 332., 2002.12.9, 1. o.

² HL L 312., 2008.11.22., 3. o.

³ COM(2008) 355 végleges, 2008.6.13.

⁴ COM(2011) 131 végleges, 2011.3.17.

⁵ COM(2014) 79 final, 2014.2.14.

⁶ Az Eurostat minőségről szóló weboldala:

http://epp.eurostat.ec.europa.eu/portal/page?_pageid=2273.1_2273_47140765&_dad=portal&_schema=PORTAL.

⁷ HL L 229., 2005.9.6., 6. o.

- a különböző gazdasági tevékenységekre vonatkozó adatok országok közötti összehasonlítása;
- az egyes hulladékkategóriákban keletkező és kezelt hulladékmennyiségek országon belüli összehasonlítása;
- összehasonlító ellenőrzések a más jelentéstételi kötelezettségekből származó, hulladékra vonatkozó adatokkal, például más, hulladékkal összefüggő jogszabály szerinti megfelelés nyomon követése.

Az eredményeket az országok minőségre vonatkozó jelentéseivel, az első kiértékelési lépésben adott visszajelzéssel és más, rendelkezésre álló dokumentumokkal (például az előző évek jelentéseinek dokumentációjával) hasonlítják össze, majd ezeket megvitatják a tagállamokkal.

E két lépés mellett a Bizottság (Eurostat) olyan validálási lépés kialakítására tett javaslatot, amelyet az országoknak az adatok benyújtása előtt kell teljesíteniük, és amely egységes validálási szabályokon alapul. A hulladékra vonatkozó statisztikákat érintő egységes validálási szabályokról 2014-ben született megállapodás a tagállamokkal. Ezeket a szabályokat tizenegy tagállam már a 2012-es referenciaévre⁸ vonatkozó adatközlés előtt alkalmazta. Ez pedig egy rendkívül fontos lépés a validálási folyamat hatékonyságának további javítása terén.

A Bizottság (Eurostat) az Eurostat weboldaláról letölthető módszertani útmutató dokumentumainak fejlesztésén, valamint az adatminőség-ellenőrzési rendszer javításán és finomításán dolgozik.

2. PONTOSSÁG ÉS IDŐSZERŰSÉG

Az adatokat és a minőségre vonatkozó jelentéseket két évente kell a Bizottságnak (Eurostat) benyújtani a referenciaév végét követő 18 hónapon belül⁹.

A 2012-es referenciaévre vonatkozó jelentéstételi határidő betartása a 2010-es referenciaévhez hasonlóan alakult. Mindösszesen 21 tagállam és EGT-/EFTA-tagország nyújtotta be a 2012. évre vonatkozó adatkészleteit és minőségre vonatkozó jelentéseit határidőre vagy a határidőt követő 1 hónapon belül. Mind az adatok, mind a minőségre vonatkozó jelentések 5 tagállam (Dánia, Írország, Litvánia, Olaszország és Románia) és 1 EGT-/EFTA-tagország (Izland) esetében több mint 3 hónappal a határidő letelte után érkeztek meg. Az adatkészletek és a minőségre vonatkozó jelentések egy része 3 ország (az Egyesült Királyság, Finnország és Lettország) esetében több mint 3 hónappal a jelentéstételi határidő letelte után érkezett meg.

A Bizottság (Eurostat) lépéseket tesz annak érdekében, hogy az országok körében a statisztikai folyamataik felülvizsgálatát, illetve jó minőségű adatok határidőre történő benyújtását szorgalmazza.

Közzététel

A hulladékkeletkezésre és -kezelésre vonatkozó adatokat 2014. október 1-jén tették közzé az Eurostat terjesztési adatbázisában.

⁸ A referenciaév azt az időszakot jelenti, amelyet az adatok bemutatnak. Mivel az adatok késedelmre 18 hónap, a 2012-es referenciaévre vonatkozó adatokat 2014-ben foglalják jelentésbe.

⁹ A 2150/2002/EK rendelet I. és II. melléklete 7. szakaszának (2) bekezdése.

3. TELJESSÉG

Az uniós összesítések készítése szempontjából elengedhetetlen, hogy az egyes országok teljes körű adatkészletekről gondoskodjanak. A hiányos adatok csökkentik a hulladékra vonatkozó statisztikák információértékét. Az adatok azon országok esetében hiányosak, amelyek vagy nem rendelkeznek adatforrásokkal, vagy nem áll rendelkezésükre elegendő adat a becslések közléséhez.

A hulladékkezelésre vonatkozó adatkészletek esetében a 2010. és 2012. referenciaév között a hiányzó értékek száma és a hiányos értékeket közlő országok száma egyaránt jelentős mértékben csökkent. 2010-ben 8 ország közölt hiányos értékeket, ez azonban a 2012. referenciaévben 3 országra csökkent. A hiányos értékek teljes száma a 2010. referenciaévben tapasztalt 4,1 %-ról 1,5 %-ra csökkent 2012-ben. Ugyan kisebb mértékben, de ugyanez a tendencia figyelhető meg a hulladékkezelésre vonatkozó adatok esetében is. A hiányos értékek aránya a 2010. referenciaévben tapasztalt 3,5 %-ról 3,1 %-ra csökkent 2012-ben, míg a hiányos értékeket közlő országok száma 8-ról 6-ra mérséklődött. A hulladékkezelés adatkészletei között a hiányzó értékek több mint fele (55 %) a „feltöltés” hulladékkezelési kategóriában jelentkezett. A feltöltésre vonatkozó adatokat első alkalommal a rendelet módosítását¹⁰ követően, 2010-ben gyűjtötték.

4. AZ ADATOK PONTOSSÁGA

4.1. Az adatok lefedettsége

A hulladékkezelésre vonatkozó statisztikákat minden gazdasági ágazatra, illetve a háztartásokra is össze kell állítani, és azoknak ki kell térniük a hulladékhasznosítás és -ártalmatlanítás során keletkezett hulladékra, azaz a másodlagos hulladékra is. A statisztikáknak magukban kell foglalniuk továbbá a kisvállalkozásoknál (<10 alkalmazott) keletkező hulladékot is, ugyanakkor ezeket a társaságokat lehetőség szerint mentesíteni kell a felmérések alól.

A hulladékkezeléssel kapcsolatos statisztikák minden hasznosított vagy ártalmatlanított hulladékra kiterjednek egy adott országban – a hulladék eredetétől függetlenül. A rendelet alapjául szolgáló koncepció szerint a hulladék végső rendeltetési helyéről kell adatot gyűjteni. Az előkészületi kezelési műveletekre az adatgyűjtés nem terjed ki.

Lefedettségi hibák és eltérések az adatok lefedettségében

A tapasztalt lefedettségi hibák többnyire az alábbi okoknak tulajdoníthatók:

- a hulladék fogalmának eltérő alkalmazása;
- eltérő módszertani megközelítések és eltérő prioritások a nemzeti hulladékgazdálkodás és hulladékról szóló statisztikák terén;
- ágazatonkénti lefedettségi hibák.

Az adatok lefedettségében négy területen figyelhető meg a legnagyobb eltérés:

- A nyersanyag-kitermelésből származó hulladékról (bányászathoz és köfejtésből származó hulladék) szolgáltatott adatok lefedettségében jelentkező eltérések rendkívül jelentős hatást gyakorolnak a statisztikákra. Az országok közötti különbségek tekintélyes részét a fedőrétegről – vagyis a bányák területéről az érchez való hozzáférés érdekében feldolgozás nélkül elszállított természetes anyagokról,

¹⁰ HL L 253., 2010.9.28., 10. o.

illetve a bányák területén kezelt, nyersanyag-kitermelésből származó hulladékról – szolgáltatott adatok adják.

- A hulladék és a melléktermék közötti megkülönböztetés nagy mértékben befolyásolja a NACE A (mezőgazdaság, erdőgazdálkodás és halászat) és NACE C (feldolgozóipar)¹¹ nemzetgazdasági ághoz tartozó gazdasági tevékenységek során keletkező hulladék mennyiségét. Ez különösen igaz a fahulladék, állati és növényi eredetű hulladék, valamint a fémgyártásból származó kohósalak hulladékkategóriáira.
- A NACE F (építőipar) nemzetgazdasági ágban keletkező hulladék terén tapasztalt eltérések az adatok lefedettségében fennálló különbségekre utalnak.
- Amint azt a 3. szakaszban már említettük, egyes országok még nem állnak készen a „feltöltés” hulladékkezelési kategóriában történő jelentéstételre.

A lefedettségi hibák átfogó hatását nehéz felbecsülni. Ezek könnyen vezethetnek túlzottan mérsékelt vagy éppen túlzó következtetésekhez. E hibák hatása vélhetően az ásványi hulladékok – NACE B (bányászat és kőfejtés) – terén a legnagyobb.

4.2. Gazdasági ágazatok szerinti bontás

A rendelet arra kötelezi a tagállamokat, hogy 19 kategóriára (18 hulladéktermelő tevékenység, valamint a háztartások) bontva közöljék adataikat. A gazdasági tevékenységek bontását a rendelet a NACE szerint határozza meg. A hulladék megfelelő hulladéktermelő tevékenységekbe történő osztályozása előfeltételként jelenik meg az alábbiak esetében:

- az ágazatonkénti hulladékmennyiségek összehasonlíthatósága;
- a hulladéokra vonatkozó statisztikák összeegyeztethetősége a vállalkozások statisztikáival.

A hulladék hulladéktermelő tevékenységekhez történő rendelése az adatgyűjtési módszerektől és a hulladékra vonatkozó statisztikák statisztikai egységeitől függ. Az adatok összehasonlíthatósága és következtetessége az adatgyűjtést szolgáló üzleti nyilvántartások használatán alapul. Mivel a rendelet lehetővé teszi a helyi egységek vagy szakosodott telephelyek adatgyűjtést szolgáló statisztikai egységekként történő alkalmazását, ezért eltérések mutatkozhatnak a hulladék besorolásában az egyes országok között, még a rendelet rendelkezéseinek pontos betartása esetén is.

A hibás besorolás átfogó hatását kis mértékűnek tartják. Az olyan valószínűtlen esetek, mint például a hulladékkezelésből származó ásványi hulladék vagy a háztartások által termelt stabilizált hulladékok validálással szűrhetők ki, illetve magyarázhatók meg és korrigálhatók. Ilyen esetek azonban ritkán fordulnak elő.

4.3. Hulladékok osztályozása

A rendelet az Európai Hulladékkatalógus¹² (EHK-Stat) alapján határozza meg az EU felé történő jelentéstételben alkalmazandó hulladékkategóriánkénti bontást. A rendelet azonban nem határoz meg olyan konkrét osztályozást, amelyet a nemzeti szintű adatgyűjtés során alkalmazni kellene.

¹¹ Az Európai Unión belül folyó gazdasági tevékenységek statisztikai osztályozási rendszere (NACE), vagyis annak jelenlegi, NACE Rev. 2. változata szerint kategóriákba sorolva.

¹² A jelenlegi, EHK-Stat Rev. 4. változat 51 kategóriát nevez meg.

A legtöbb ország az európai hulladékjegyzék¹³ alapján gyűjt adatokat. Ez a jegyzék 839 hulladéktípust állapít meg. A jegyzék alkalmazásában jelentkező néhány nehézség ellenére ennek az osztályozásnak a széles körű alkalmazása nagyfokú összehasonlíthatóságot tesz lehetővé – legalábbis a rendeletben meghatározott összesített formában. Az osztályozási hibáknak az adatok pontosságára gyakorolt átfogó hatása kismértékű.

4.4. A hulladékkeletkezés és a hulladékkezelés közötti különbségek

2012-ben az EU-ban a keletkező és kezelt mennyiség közötti különbség megközelítőleg 200 millió tonna volt. Ez hozzávetőleg a teljes keletkező hulladék 8 %-ának felel meg. Ez a különbség stabil volt az elmúlt két jelentéstételi időszakban. 2006-ban és 2008-ban magasabb volt (400 millió tonna). A helyzet ugyanakkor nem változik: több hulladék keletkezik, mint amennyit kezelnek. 2012-ben a különbség a hulladékkezelésből származó iszap és folyékony hulladékok esetében volt a legmagasabb (hozzávetőleg 70 %), és a kitermelt föld esetén a legalacsonyabb (közel 0 %).

A hulladékkeletkezés és hulladékkezelés közötti különbségre számos jelenség adhat magyarázatot:

- Nem minden hulladék kezelése történik ugyanabban az országban, ahol a hulladék keletkezett. A rendelet keretében nem gyűjtenek behozatali és kiviteli vonatkozású adatokat, ezért a behozatalból és kivitelből eredő különbségek nem számszerűsíthetők a rendelet szerinti adatokban. A külkereskedelmi adatokon alapuló becslések szerint ez a hatás nagyjából a különbség egyötödéért tehető felelőssé az Unió egészében. Egyes tagállamok esetében ez a hatás még ennél is jelentősebb lehet. Németországban például a keletkező hulladék több mint 4 %-át a hulladékbehozatal teszi ki, míg az Egyesült Királyságban a kivitel az ott keletkező hulladék 6 %-át érinti.
- A hulladékkeletkezésre vonatkozó adatok magukban foglalják mind az elsődleges, mind pedig a másodlagos hulladékot, miközben a hulladékkezelés csak a végső kezelésre utal, és a kezelt hulladék csak egyszer vehető figyelembe a statisztikában.
- Az iszap kivételével minden hulladékkategóriát normál nedves súlyban számítva szerepeltetnek a jelentésekben. Az előkezelési folyamat során, például az ártalmatlanítás előzetes kezelési műveletei alatt (folyékony hulladék, például csurgalékvíz vagy olajos emulzió kezelése) a víztömeg elveszik, és a hulladék lényegesen kisebb tömeggel kerül végső hulladékkezelésre.
- A rendelet II. mellékletének hatóköréből kimaradtak egyes műveletek, például a hulladék-együttétető művek, amelyek tüzelőanyagaként csak bizonyos biomasszahulladékok használhatók.
- Nem minden hulladék kezelése valósul meg abban az évben, amikor az létrejött. Egyes hulladékokat ideiglenesen eltárolnak. Ezért a t évben kezelt hulladék a t-1 évben keletkező hulladékot is tartalmazhat. A t évben keletkező hulladék kezelése a t+1 évben is megvalósulhat.

5. ÖSSZEHASONLÍTHATÓSÁG

5.1. Időbeli összehasonlíthatóság

A 2012. referenciaévre végzett adatgyűjtés a rendeletben jelentős változásokat hozó módosítás elfogadása óta végrehajtott második adatgyűjtés. Ezeket a változásokat az országok

¹³ A legutóbb a 2014/955/EU bizottsági határozattal módosított 2000/532/EK bizottsági határozat szerint.

kellőképp bevezették. A Bizottság (Eurostat) folyamatosan az idősorok bemutatásán és elemzésén dolgozik, amelyek jelenleg 5 referenciaévből állnak (2004, 2006, 2008, 2010 és 2012).

Az országok minőségre vonatkozó jelentései hasznos eszköznek bizonyultak a módszertani változások, valamint az e változások által az adatok összehasonlíthatóságára gyakorolt hatások nyomon követésében. A minőségre vonatkozó nemzeti jelentések értékeléseinek tanúsága alapján 2004 óta közel az összes tagállam számottevő változtatásokat eszközölt a hulladékra vonatkozó nemzeti statisztikák megközelítésében. A legtöbb ország erőfeszítéseket tesz az adatgyűjtésnek az adatok minősége (például a hiányzó adatok szolgáltatása és az adatok lefedettségének javítása), valamint a módszerei hatékonysága terén történő fejlesztés érdekében.

Az adatgyűjtés fejlesztése az évek során törekeket eredményezett az idősorokban. Az országok felülvizsgálják a korábbi évek adatkészleteit, hogy ezzel enyhítsék ezeket a törekeket. A felhasználók erről tájékoztatást kaptak. A Bizottság (Eurostat) megjelöli az idősorok folytonosságában jelentkező hiányt a közzétett adatkészletekben.

5.2. Országok közötti összehasonlíthatóság

A közös fogalom meghatározásoknak és osztályozásoknak köszönhetően az adatok országok közötti összehasonlíthatósága viszonylag jó a legtöbb ágazat és hulladéktípus tekintetében. Az országok által szolgáltatott adatok összehasonlítása során ugyanakkor nehézségek merülnek fel a 4.1. szakaszban ismertetett lefedettségben tapasztalt eltérések miatt.

6. A VÁLLALKOZÁSOKRA NEHEZEDŐ TEHER

A tagállamok a minőségre vonatkozó jelentéseikben megerősítik elkötelezettségüket amellett, hogy a lehető legnagyobb mértékben korlátozzák a vállalkozásokra nehezedő terhet. Ennek megfelelően a jelentéstételi teherről egyre több tagállam gyűjt információkat, és képes számszerűsíteni a kérdőívek vagy jelentéstételi űrlapok kitöltésének átlagos időigényét. Ezeket az információkat kérdőíveken keresztül gyűjtik a válaszadóktól, vagy konkrét tanulmányok segítségével állapítják meg. A tagállamok közel fele használ közigazgatási adatokat a hulladékra vonatkozó statisztikák fő forrásaként, ezzel elkerülik az adatközlők további kérdőívekkel történő terhelését. Más országok a közigazgatási adatokat egyéb adatforrások mellett használják fel. A kisvállalkozások különböző módokon mentesülnek a felmérések alól¹⁴.

Az elektronikus jelentéstételi rendszereket bevezető vagy ezek bevezetését tervező országok száma folyamatosan nő; ezek a rendszerek a hulladékról szóló jogszabályok szerinti adatokat automatikusan a hulladékkezelő létesítményektől a statisztikai hivatalokhoz továbbítják. A hulladékra vonatkozó adatok egy részére vagy egészére vonatkozóan jelenleg rendelkezésre állnak elektronikus jelentéstételi eszközök például Belgiumban, Horvátországban, Dániában,

¹⁴ A kisvállalkozások felmérések alóli mentességét különböző módokon kezelik. Néhány országban mintavételezéssel mérik fel a kisvállalkozásokat, az eredményeket pedig extrapolálják. A legtöbb ország azonban teljesen kihagyja ezeket a vállalkozásokat. A számadatoktól el lehet tekinteni, amennyiben a kisvállalkozások kihagyása összhangban van a rendelet 3. cikkében megfogalmazott lefedettségre és minőségre vonatkozó célkitűzésekkel, illetve ezek az adatok kikövetkeztethetők faktoralapú becslési modellek segítségével. Az országok különböző kizárási küszöbököt határoztak meg, amelyek alapja jellemzően az alkalmazottak száma vagy az éves szinten keletkező hulladékmennyiség. Vannak országok, amelyek két kritériumot együttesen alkalmaznak, hogy így gondoskodjanak arról, hogy a kisvállalkozások is szerepeljenek az adatgyűjtésben abban az esetben, ha meghaladják a meghatározott hulladékkezelési küszöböt.

Írországbán, Litvániában, Magyarországon, Ausztriában, Lengyelországbán, Portugáliában, Romániában, Szlovéniában, Svédországbán, Norvégiában és az Egyesült Királyságbán.

7. MUTATÓSZÁMOK ALAKULÁSA

Az előállított adatokat mutatószámok számítására használják fel. Például az [Unió „jelentős ásványi hulladékot nem magában foglaló hulladékkeletkezéséről”](#), valamint [„a veszélyes hulladék gazdasági tevékenység szerinti keletkezéséről”](#) szóló [fenntartható fejlődési mutatói](#) elérhetők az Eurostat weboldalán. Ezeket a mutatókat egy lakosra eső kilogrammban jelentik az országok közötti összehasonlíthatóság elősegítése érdekében.

A [jelentős ásványi hulladékot nem magában foglaló hulladékkeletkezés](#) egy újonnan kialakított mutató. Ez a mutató a nemzeti szinten keletkező hulladék végső kezelését ismerteti¹⁵. A mutató a rendelet szerint gyűjtött adatokkal szemben a kivitt hulladék kezelését is figyelembe veszi, a behozott hulladék azonban nem képezi részét a mutatónak.

Ezek a mutatók a Bizottság [körforgásos gazdaságra vonatkozó stratégiája](#) megvalósításának nyomán követéséhez nyújthatnak értékes bemeneti adatokat.

8. EREDMÉNYEK ÉS KILÁTÁSOK

A 2006-os első jelentéstételi időszak óta jelentős előrelépést sikerült elérni a hulladékra vonatkozó statisztikák összeállítása terén. Az adatközlés teljessége a tagállamok körében erőteljesen javult. A hulladékra vonatkozó statisztikák országok közötti összehasonlíthatósága meglehetősen magas szintre ért a legtöbb hulladékkategória és ágazat esetében, továbbá számottevő előrehaladás figyelhető meg az adatok teljes körű lefedettsége tekintetében. Összességében az adatok a legtöbb ország esetében megfelelő minőségűek. Az EU környezetvédelmi, ipari és nyersanyag-politikai céljainak elérése érdekében azonban további fejlődés szükséges. A Bizottság a tagállamokkal közösen dolgozik ezen a fejlődésen, például szemináriumokon és a legjobb gyakorlatok megosztásán keresztül.

A 2012. évre vonatkozó adatközléssel a hulladékkeletkezésre és -kezelésre vonatkozó adatok már 5 referenciaévre visszamenőleg, vagyis a 2004 és 2012 közötti időszakra elérhetők. A hosszabb idősorok miatt az adatok egyre hasznosabbak, például mutatók kidolgozásában vagy az éghajlattal kapcsolatos elemzések bemeneti adataiként.

Ezzel egy időben az egyes országokban elért módszertani előrelépések komoly hatással lehetnek az idősorokra nemzeti szinten és az EU-28 összesített szintjén is. Az idő során tett előrelépéseket ezért továbbra is fenntartásokkal kell kezelni, és az alapul szolgáló adatok gondos elemzését követően szabad csak következtetéseket levonni.

¹⁵ A mutató minden hulladéktípusra kiterjed a „jelentős ásványi hulladékok” kivételével. A rendelet II. mellékletének 8. szakasza szerinti valamennyi hulladékkezelési kategóriáról összefüggő mutatókészletet biztosít. A mutatókészlet alapját a rendelet szerinti, a tagállamok által kezelt hulladékmennyiséget megjelenítő hulladékkezelési adatok adják. Emellett a kivitt hulladékmennyiség szerepeltetéséhez és a behozott hulladékmennyiség számításból való kizárásához külkereskedelmi statisztikák (COMEXT) adatait vagy hulladékbehozatalról/-kivitelről szóló nemzeti adatokat használnak fel.